

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Murat Dereci, Vishaka Heimpl, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike, Dragica Stevic proti Bundesministerium für Inneres

(Zadeva C-256/11) ⁽¹⁾

(Državljanstvo Unije — Pravica do prebivanja državljanov tretjih držav, družinskih članov državljanov Unije — Zavrnitev na podlagi neuresničevanja pravice državljan do prostega gibanja — Morebitno drugačno obravnavanje v primerjavi z državljani Unije, ki so uresničevali pravico do prostega gibanja — Pridružiteni sporazum EGS-Turčija — Člen 13 Sklepa št. 1/80 Pridružitvenega sveta — Člen 41 Dodatnega protokola — Klavzule „standstill“)

(2012/C 25/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Murat Dereci, Vishaka Heimpl, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike, Dragica Stevic

Tožena stranka: Bundesministerium für Inneres

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgerichtshof – Razlaga člena 20 PDEU, člena 41(1) Dodatnega protokola, podpisanega 23. novembra 1970, ki je sestavni del Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo (UL 1972, L 293, str. 4) in člena 13 Sklepa Pridružitvenega sklepa št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve – Državljanstvo Unije – Pravica državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega prebivanja na ozemlju države članice – Primer, ko državljan Unije prebiva v državi članici, katere državljan je – Pogoji za podelitev dovoljenja za prebivanje družinskim članom, ki so državljani tretjih držav

Izrek

1. Pravo Unije, zlasti njegove določbe v zvezi z državljanstvom Unije, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica državljanu tretje države zavrne prebivanje na njenem ozemlju, kadar ta državljan tretje države želi prebivati z družinskim članom, ki je državljan Unije s stalnim prebivališčem v tej državi članici, katere državljan je, in ki ni nikoli uresničeval pravice do prostega gibanja, če taka zavrnitev ne pripelje do preprečitve dejanskega uživanja bistvene vsebine pravic, podeljenih zaradi statusa državljan Unije, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

2. Člen 41(1) Dodatnega protokola, ki je bil podpisan 23. novembra 1970 v Bruslju in je bil v imenu Skupnosti sklenjen, odobren in potrjen z Uredbo Sveta (EGS) št. 2760/72 z dne 19. decembra 1972, je treba razlagati tako, da je treba sprejetje nove ureditve, ki je bolj omejevalna od predhodne, pri čemer je bila s to omiljena prejšnja ureditev v zvezi s pogoji za uresničevanje svobode ustanavljanja turških državljanov, veljavna ob začetku veljavnosti tega protokola na ozemlju zadevne države članice, obravnavati kot „novo omejitev“ v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 219, 23.7.2011.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 29. septembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Angelo Grisoli proti Regione Lombardia

(Zadeva C-315/08) ⁽¹⁾

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Člen 49 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Javno zdravje — Lekarne — Bližina — Oskrba prebivalcev z zdravili — Uporabno dovoljenje — Ozemeljska razporeditev lekarn — Najmanjša razdalja med lekarnami)

(2012/C 25/34)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Angelo Grisoli

Tožena stranka: Regione Lombardia

ob udeležbi: Comune di Roccafranca

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga členov 152 ES in 153 ES – Odprtje novih lekarn – Nacionalna zakonodaja, ki določa omejitve glede na število prebivalcev in predpisuje pogoje za odobritev odprtja nove lekarne

Izrek

Člen 49 PDEU ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa omejitve za odprtje novih lekarn, in sicer s tem, da določa,

— da je mogoče v občinah z manj kot 4 000 prebivalci odpreti samo eno lekarno,